

Algemene beleidsuitgangspunten

Voor de huidige (veelal commerciële) kampeerterrainen met een vergunning wijzigt nauwelijks iets in de WOR. Alleen is deze vergunning niet meer van toepassing op de gebouwde accommodatie(s) op dergelijke terreinen. Deze dienen nu in de bouwverordening geregeld te worden.

Voor het kleinschalig kamperen verandert er wel het nodige. Bij het formuleren van het beleid ter zake van kleinschalig kamperen kunnen de volgende uitgangspunten gehanteerd worden:

- a. de gewenste ontwikkeling van het recreatief-toeristisch produkt;
- b. de ruimtelijke ordening;
- c. de recreatie-ondernemer.

Ad a. De gewenste ontwikkeling van het recreatief-toeristisch produkt

Naast de bestaande grootschalige kampeerterrainen kent Zuid Limburg een aantal lokaties waar momenteel het "kamperen bij de boer" mogelijk is. In Nederland blijkt vooral deze laatste vorm in toenemende mate in de belangstelling van de consument te staan.

De WOR biedt aan gemeenten de mogelijkheid om juist ten aanzien van het kleinschalig kamperen een grotere diversiteit aan te bieden. Het directe contact met de natuur, het boerenleven en de dieren, de ruimte, de relatief lage prijs en het aangename van de kleinschaligheid zijn zaken die hierbij een rol spelen. Het eenvoudige voorzieningennivo zal ook voor een deel van het publiek een motief zijn, anderen nemen dit voor lief.

Niet alleen voorziet deze vorm van kamperen in een behoefte bij de consument. Ook leveren deze een bijdrage aan de lokale en regionale inkomens: gemiddeld besteedt een vakantieganger circa f 30,- (€ 13,61) per dag.

Ad b. De ruimtelijke ordening

In landelijke gebieden en met name in het Heuvelland Zuid Limburg zal de verblijfsrecreatie in een goede verhouding dienen te blijven staan tot de landbouw, de natuur en het landschap. Hieraan zal voor zover daarin niet reeds eerder is voorzien, in de bestemmingsplannen buitengebied van de betrokken gemeenten duidelijk aandacht geschonken dienen te worden.

Ad c. De recreatie-ondernemer

Bij het formuleren van het beleid moet niet alleen aandacht worden geschonken aan het kleinschalig kamperen, maar ook aan de positie van het reguliere bedrijfsleven. Voorkomen moet worden dat een bedrijfstak die het niet overdreven breed heeft door concurrentievervalsing verdere ontwikkelingskansen wordt ontnomen. Een goed evenwicht tussen reguliere terreinen en kleinschalig aanbod is daarom voor een goede recreatief-toeristische ontwikkeling van groot belang.

De verordening

Een verordening opstellen is met de invoering van de WOR niet meer verplicht, behalve wanneer een gemeente het kleinschalig kamperen ook buiten de kampeerterrainen met vergunning wenst toe te staan.

De WOR biedt daartoe twee mogelijkheden:

- a. In artikel 15, eerste lid, van de wet wordt aan de gemeenteraad de mogelijkheid geboden om bij verordening toe te staan dat gedurende korte perioden ten hoogste vijf kampeermiddelen geplaatst mogen worden buiten kampeerterrainen waarvoor een vergunning, vrijstelling of ontheffing is verleend.

De strekking van het artikel gaat zeer ver. Het lijkt niet wenselijk om van deze ruimte mogelijkheid gebruik te maken, omdat dit het risico inhoudt, dat, met name in de zomermaanden, er overal in de gemeente gekampeerd gaat worden buiten de kampeerterrainen met vergunning, vrijstelling of ontheffing. Reguliere kampeerbedrijven zullen door een dergelijke mogelijkheid vrijwel elke vorm van bestaan worden

ontnomen. Daarenboven is het erg moeilijk om het toezicht op een goede naleving van eventuele voorwaarden te handhaven.

Tijdens ambtelijk vooroverleg en uit de inventarisatie bij de in deze beleidsvisie participerende gemeenten in Zuid-Limburg blijkt dat er geen enkele gemeente voorstander is van een dergelijk beleid.

- b. In artikel 15, tweede lid, van de wet kan bij verordening het plaatsen van een kampeermiddel voor eigen gebruik door de eigenaar van een terrein voor langere perioden worden toegestaan, eventueel uit te breiden tot 3 kampeermiddelen.

Bij de inventarisatie van standpunten van gemeenten in Zuid Limburg blijkt dat tot nu toe een beperkt aantal gemeenten overwogen van deze mogelijkheid gebruik te maken en dan nog onder aanvullende voorwaarden, zoals maximaal voor een periode van 3 weken, alleen in de periode van 1 maart tot 1 november en alleen in bepaalde zones. Wel blijkt bij navraag dat vrijwel alle gemeenten in het verleden nooit hebben opgetreden tegen het plaatsen van een mobiel kampeermiddel (tent of toercaravan) gedurende een korte periode op het erf (tuin) behorende bij een woning. Uitbreiding tot 3 eenheden wordt in geen enkele gemeente aanvaardbaar geacht.

Om zo veel mogelijk gestalte te geven aan Zuid-Limburg voor de burger en de toerist als een regio met een duidelijk uniform toeristisch beleid wordt voorgesteld deze bepaling in een aangepaste vorm wel toe te passen. In de praktijk blijkt behoefte te bestaan aan het zo nu en dan plaatsen van een mobiel kampeermiddel voor korte perioden op het erf behorende bij een woning. In de meeste gevallen zal deze mogelijkheid worden gebruikt voor het inpakken en uitpakken van het kampeermiddel en voor het onderhoud ervan of om familiebezoek voor enkele dagen onder te brengen.

Om deze redenen hoeft de genoemde korte periode niet meer dan ten hoogste een week per keer te bedragen. Ook is het wenselijk de periode van het jaar waarin de mogelijkheid zou kunnen worden toegestaan aan beperkingen te binden, aangezien anders gedurende het gehele jaar een dergelijke situatie kan optreden. Voor deze tijdsbeperking kan aansluiting worden gezocht bij de momenteel bij de meeste gemeenten geldende tijdsbeperking voor het "kamperen bij de boer", de periode tussen 1 maart en 1 november.

Aangezien deze wens in de praktijk van toepassing zal zijn op alle inwoners van alle gemeenten in Zuid-Limburg wordt de aanbeveling gedaan ook voor iedere gemeente een verordening op de openluchtrecreatie op te stellen waarin deze vorm van kleinschalig kamperen buiten de kampeerterrinen geregeld wordt.

Beleidsaanbevelingen per kampeervorm

Kleinschalig kamperen (wetsartikelen 8.2.a en 8.3)

Deze artikelen vervangen het in de Kampeerwet geregelde "kamperen bij de boer". Daarbij was in de Kampeerwet alles geregeld: aantallen kampeermiddelen, tijdsperiode waarin deze geplaatst mochten worden, en het feit dat deze kampeervorm gekoppeld was aan een agrarisch bedrijf.

In de WOR is deze keuze niet gemaakt: de gemeente heeft hier de mogelijkheid om een eigen beleid ten aanzien van het kleinschalig kamperen te ontwikkelen.

Onderstaand volgt een aantal items waaraan bij het formuleren van het gemeentelijk beleid aandacht geschonken dient te worden.

a. Aantal kampeermiddelen

De WOR bepaalt dat er per ontheffing maximaal 10 kampeermiddelen geplaatst mogen worden. Het aantal kampeermiddelen per ontheffing hangt af van de beschikbare hoeveelheid ruimte om de kampeermiddelen te plaatsen, alsmede van de kwetsbaarheid van het gebied waar de aanvrager gevestigd is. De gemeente heeft de mogelijkheid om het maximale aantal kampeermiddelen per aanvrager of per gebied minder dan 10 te laten zijn.

Daar naast bepaalt de wet dat burgemeester en wethouders de mogelijkheid hebben om gedurende korte perioden het aantal kampeermiddelen te verhogen met maximaal 5 per ontheffing.

De kampeerwet gaf in het verleden aan gemeenten de mogelijkheid om het kleinschalig kamperen bij de boer voor korte perioden met 5 eenheden uit te breiden. Een aantal gemeenten in Zuid-Limburg

hanteerde een dergelijke bepaling ook al in het verleden.

Daarom wordt aanbevolen om deze perioden te beperken tot zes weken, gelijk aan de periode waarin op grond van de oude Kampeerwet het aantal kampeermiddelen bij de boer verhoogd kon worden. Voor die periodes zal vooral gedacht kunnen worden aan een week rond Hemelvaartsdag en Pinksteren, en aan de topweken tijdens de zomervakantie. Een meerderheid van de gemeenten in Zuid-Limburg heeft bij de inventarisatie aangegeven voorstander te zijn van een dergelijke beperking.

Het verdient de voorkeur wanneer deze perioden in alle gemeenten van Zuid-Limburg gelijk zouden zijn, ook al uit een oogpunt van controle en handhaving.

Mede gelet op het streven in het kader van BIS om de economische aspecten (bestedingen, overnachtingen, arbeidsplaatsen) in de toeristische kerngebieden (zone Maastricht-Valkenburg-Vaals) centraal te stellen naast de instandhouding van het cultuurhistorische en landschappelijk decor, wordt de aanbeveling gedaan om in elk geval in de gemeenten in die zone een regeling te treffen, waarin deze tijdelijke uitbreiding van de mogelijkheid van kleinschalig kamperen geregeld wordt. Uit een oogpunt van controle en handhaving verdient het overigens de voorkeur wanneer deze regeling in alle gemeenten van Zuid-Limburg gelijk zou zijn.

b. Soort kampeermiddelen

De WOR zegt niets over het soort kampeermiddelen. Dit betekent dat ook stacaravans niet uitgesloten zijn. In vrijwel alle gevallen zal het toelaten van stacaravans niet passen binnen het beoogde kleinschalig kamperen. Daarom wordt voorgesteld dit kleinschalig kamperen te beperken tot uitsluitend tenten en toercaravans.

c. Vaststelling kampeerperiode

De Kampeerwet kende voor het kamperen bij de boer" de periode van 15 maart tot 31 oktober. In de WOR is deze periode geheel vrijgelaten.

Er zijn verschillende redenen om onder de nieuwe wet vast te houden aan een periode, die jaar-door-activiteiten uitsluit. Als er geen tijdsbeperking wordt opgelegd bestaat de mogelijkheid dat er bij het kleinschalig kamperen stacaravans geplaatst worden of bouwsels ontstaan.

Dergelijke ontwikkelingen zijn zeker niet gewenst in het buitengebied van Zuid-Limburg. Door het aanbrengen van een tijdsbeperking kan:

- het permanent wonen op kleinschalige kampeerterreinen worden uitgesloten;
- voorkomen worden dat in de winter kampeermiddelen het landschapsbeeld beïnvloeden.

Voor kampeerterreinen met plaatsing van kampeermiddelen gedurende het gehele jaar past eigenlijk geen vrijstelling of ontheffing, maar een vergunning.

Aanbevolen wordt om het kleinschalig kamperen en het geplaatst houden van kampeermiddelen alleen toe te staan in de periode van maart tot 31 oktober.

d. Overall in het buitengebied of alleen bij de boer

De Kampeerwet heeft het kleinschalig kamperen duidelijk gekoppeld aan een agrarisch bedrijf: de omschrijving "kamperen bij de boer" spreekt voor zich.

In de WOR wordt deze koppeling niet meer aangegeven, waardoor de mogelijkheid ontstaat om kleinschalig kamperen op meer plaatsen in het buitengebied toe te staan. In de toelichting wordt gesproken over kamperen bij de burger.

Voor het handhaven van de koppeling met het agrarisch bedrijf kan als argument worden aangevoerd dat hierdoor in feite wordt gekozen voor een voortzetting van de huidige aanpak met het kamperen bij de boer.

De voordelen van deze aanpak zijn bekend, zoals een herkenbaar produkt (kamperen bij de boer) redelijk gemakkelijk te controleren, extra inkomen voor de agrariër.

De nadelen zijn bekend, zoals het vraagstuk hoe om te gaan met een boer die stopt met de productie en met hobby-boeren.

Voor het loslaten van de koppeling met het agrarisch bedrijf kan als belangrijkste argument worden

aangevoerd dat hiermee het onderscheid tussen de verschillende gebruikers van het buitengebied wegvalt. De voordelen van deze aanpak zijn dat de bestaande diversiteit wordt vergroot, en ontstaan er geen problemen met een boer die stopt met de produktie en met hobbyboeren. Bovendien biedt deze aanpak ook aan anderen dan agrariërs de mogelijkheid tot een extra inkomen.

De nadelen zijn dat er beperkende maatregelen moeten worden om te voorkomen dat er overal bij ieder bouwwerk gekampeerd zal gaan worden.

In het ambtelijk vooroverleg en uit de binnengekomen inventarisaties blijkt duidelijk dat alleen de bestaande mogelijkheid van kamperen bij de boer overwogen wordt. Een beperkt aantal gemeenten wil zelfs die mogelijkheid uitsluiten. In het ambtelijk vooroverleg is een tendens waar te nemen om in dit kader het begrip "bij de boer" iets ruimer te interpreteren. Boeren zouden hun al bestaande nevenactiviteit van kleinschalig kamperen kunnen voortzetten na pensionering c.q. "in ruste" gaan. Ook hobbyboeren zouden in bepaalde gevallen in aanmerking kunnen komen voor deze nevenactiviteit.

In plaats van expliciet preken over kamperen bij de boer, wordt daarom voorgesteld dit kleinschalig kamperen te koppelen aan een agrarisch bouwblok, die ook een woning omvat.

e. Koppeling aan bouwperceel

Het kamperen bij de boer is gekoppeld aan het bouwperceel. In de WOR wordt deze relatie losgelaten. In de praktijk kan dit betekenen dat er overal in het buitengebied kampeermiddelen opgesteld kunnen worden.

Er zijn verschillende argumenten om deze vrijheid niet toe te staan:

- * aantasting van het open landschap door kampeermiddelen;
- * verspreid opgestelde kampeermiddelen vragen om sanitaire voorzieningen ter plekke
- * Op diverse plaatsen in het buitengebied zullen toiletunits gaan verrijzen; deze zullen ook in de winterperiode aanwezig zijn;
- * controle wordt door de verspreide opstelling erg moeilijk
- * het gevaar van oneerlijke concurrentie ten opzichte van de vergunningplichtige kampeerterrinen neemt toe.

Mede gelet op het onder d gestelde wordt daarom aanbevolen om het kleinschalig kamperen alleen toe te staan op het erf dat aansluit bij de bebouwing van een agrarisch bedrijf waar een woning deel van uitmaakt.

f. ruimtelijke beperkingen

Tot nu toe zijn er twee beperkingen aangegeven:

- * het bestemmingsplan moet zich er niet tegen verzetten
- * kleinschalig kamperen mag alleen op het erf dat aansluit bij de bebouwing van een agrarisch bedrijf met woning.

Maar in een aantal gevallen is het wenselijk dat ook andere delen van het buitengebied niet opengesteld zouden moeten worden voor het kleinschalig kamperen. Daarbij moet gedacht worden aan die gebieden die vanwege natuurlijke en of landschappelijke kwaliteiten van een dergelijke activiteit uitgesloten moeten worden. Datzelfde is van toepassing op bebouwde kommen, waarbinnen slechts in beperkte mate kampeeractiviteiten zouden kunnen worden toegestaan.

Verder moet voorkomen worden dat er in het buitengebied een aaneengesloten lint van kampeerterrintjes ontstaat op die plaatsen waar boerderijen in een lintbebouwing aanwezig zijn. Op zeer kwetsbare plaatsen zou een regeling door middel van het bestemmingsplan uitkomst kunnen bieden; op andere plaatsen dient voorkomen te worden dat een dergelijke aaneenschakeling optreedt. Dit kan door te bepalen dat een vrijstelling of ontheffing niet kan worden verleend als de aanvraag geldt voor een terrein aansluitend aan een terrein waarvoor reeds een vergunning, vrijstelling of ontheffing is verleend.

Een kampeerterrin in het relatief open landschap van Zuid-Limburg dient ook te worden voorzien van een redelijke randbepanting, waardoor het terrein niet negatief opvalt in dat landschap. Daarom wordt aanbevolen om geen vrijstelling of ontheffing voor kleinschalig kamperen te verlenen als:

- * het kamperen is gelegen in of grenzend aan een natuurgebied

- * het kamperen is gelegen aansluitend aan of behorend bij een kampeerterrein waarvoor een vergunning is verleend
- * het kampeerterrein niet is voorzien van een zodanige beplanting dat het een passend element vormt in de omgeving.

g. Jachthavens

Deze (water)recreatievorm komt in Voerendaal niet voor, zodat ter zake geen nader beleid behoeft te worden geformuleerd.

4.2. Verenigingskamperen op verenigingsterreinen (wetsartikel 8.2b)

Bij kamperen door verenigingen kan gedacht worden aan activiteiten door Scouting, Nederlandse Caravan Club, Nederlandse ToeristenKampeerClub en dergelijke.

In de WOR worden geen grenzen gesteld aan aantal en soort kampeermiddelen, noch aan de omvang van het terrein. Voorwaarde is slechts dat het bestemmingsplan zich niet tegen een dergelijke vorm van kamperen mag verzetten.

Een aantal gemeenten in Zuid Limburg laten deze terreinen onder de reguliere vergunningplicht vallen en hebben de terreinen als kampeerterrein bestemd.

Het lijkt daarom goed om de verenigingen die min of meer frequent op hun terreinen kamperen onder een dergelijke vergunningplicht te laten vallen.

In incidentele gevallen, bijvoorbeeld jaarlijkse evenementen, zou van deze ontheffingsmogelijkheid gebruik gemaakt kunnen worden.

Daarom wordt aanbevolen om verenigingskamperen slechts in zeer incidentele gevallen (bijv. maximaal 1 keer per jaar) toe te staan en uitsluitend te regelen door middel van een vergunning.

4.3. Natuurkampeerterreinen (wetsartikel 8.2c)

Hiervan is sprake bij de terreintjes van de Stichting voor toeristisch kamperen en bij de landgoedcampings van de Vereniging Nederlandse Landgoed- en Kasteel-Campings.

In de praktijk zijn dit terreinen waarbij maximaal 40 toeristische kampeermiddelen geplaatst mogen worden op een terrein dat niet groter is dan 1 hectare. Dat terrein moet deel uitmaken van een aaneengesloten gebied van minstens 25 hectare, waarvan de helft dient te bestaan uit bos of natuurgebied. Per kampeermiddel bedraagt de verblijfsduur ten hoogste 6 weken. Alleen bij gebruik tijdens een deel van het jaar (het zomerseizoen) kan met een ontheffing worden volstaan.

Aangezien deze terreinen midden in de natuur liggen, lijkt het meer zinvol dat deze vorm van kamperen bij frequent gebruik van het terrein valt onder het vergunningplichtig kamperen. Daarom wordt aanbevolen om natuurkampeerterreinen slechts in zeer incidentele gevallen (bijv. alleen in het zomerseizoen) toe te staan met ontheffing; het overige natuurkamperen kan beter worden geregeld met een vergunning.

Voor zover bekend is er op dit moment in Zuid-Limburg geen natuurkampeerterrein in deze vorm aanwezig. Wel vinden er zo nu en dan natuurwerkkampen plaats, die georganiseerd worden door natuureducatieve organisaties zoals IVN, NN e.a. veelal in samenwerking met terreinbeherende instanties zoals Natuurmonumenten, Staatsbosbeheer of Limburgs Landschap.

Doel is dan een stukje natuur of bos met vrijwilligers op te knappen of anderszins onderhoud te plegen. In dat geval kan beter aansluiting gezocht worden bij de mogelijkheden voor groepskamperen buiten een kampeerterrein (zie 4).

4.4. Groepskamperen buiten een kampeerterrein (wetsartikel 13)

Hierbij moet gedacht worden aan verzoeken die samenhangen met evenementen waarbij kamperen een goede en goedkope overnachtingsmogelijkheid is; natuurwerkkampen (zie 4.3) sporttoernooien, wandelevenementen, popfestivals (Pinkpop), hippische evenementen en dergelijke. In de WOR wordt geen relatie gelegd met het bestemmingsplan.

In de praktijk verlenen de gemeenten in Zuid-Limburg voor korte perioden medewerking aan groepskamperen met name voor jeugdgroepen (o.a. scouting) sportverenigingen e.d.

Voor deze incidentele gebeurtenissen kunnen nauwelijks algemene criteria worden opgesteld. Een

algemene regel zou wel kunnen zijn dat moet worden aangetoond dat er geen gebruik gemaakt kan worden aan bestaande accommodaties. Verder zal van geval tot geval de aanvraag bekeken moeten worden. In de ontheffing kunnen, afhankelijk van de plaatselijke situatie, zaken als duur van de periode, aantal kampeermiddelen en andere voorschriften worden opgenomen.

Voor de beoordeling van het geven van een ontheffing voor groepskamperen (art. 13) is het wellicht wel van belang dat het begrip groepen wordt verduidelijkt. Voorheen moesten groepen een ministeriële goedkeuring overleggen. Dat hoeft nu niet meer. Aan te bevelen is dat vastgelegd wordt voor welke soorten groepen (jeugd, sport, natuuronderhoud e.d.) en evenementen ontheffingen mogelijk zijn. Voor het overige hoeft geen uitgewerkt beleid ter zake groepskamperen te worden geformuleerd. Voorgesteld wordt dit over te laten aan burgemeester en wethouders.

5. Konklusies en aanbevelingen

Deze beleidsnota geeft de aanzet om in geheel Zuid Limburg te komen tot een grote eenheid in het beleid ten aanzien van de Wet op de Openluchtrecreatie. In deze beleidsnota wordt een aantal conclusies getrokken:

- * een verordening is alleen nodig als de gemeenteraad het besluit neemt om kleinschalig kamperen buiten kampeertreinen mogelijk te maken
- * de overige zaken ten aanzien van de wet kunnen geregeld worden door een "besluit van burgemeester en wethouders"
- * dat besluit dient gebaseerd te zijn op een beleidsnota die door de gemeenteraad wordt vastgesteld
- * bij het bepalen van dat algemene beleidskader dient rekening te worden gehouden met een aantal invalshoeken, zoals de gewenste ontwikkeling van het recreatief-toeristisch produkt, de ruimtelijke ordening en de huidige recreatie-ondernemers.

Om dat beleid goed gestalte te geven, worden de volgende aanbevelingen gedaan:

- * verordening
 - het opstellen van een verordening dient om het zo nu en dan plaatsen van een kampeermiddel op het erf van een woning mogelijk te maken
 - de periode van plaatsing wordt evenwel beperkt tot telkenmale ten hoogste een week, gedurende de periode tussen 1 maart en 31 oktober.
- * besluit van burgemeester en wethouders
 - in dit besluit worden de regelingen ten aanzien van het kamperen opkampeertreinen (zowel de vergunningplichtige als de vrijstellings- en ontheffingsvormen) aangegeven.
 - voor vergunningplichtige kampeertreinen veranderd er nauwelijks iets ten aanzien van de huidige situatie, alleen vervallen alle bepalingen ten aanzien van de gebouwde accommodaties
 - voor het kleinschalig kamperen verandert er veel, omdat de beleidsvrijheid voor de gemeente groter is dan momenteel; daarom worden de volgende aanbevelingen gedaan:
 - * het aantal kampeermiddelen van maximaal 10 eenheden kan verhoogd worden tot maximaal 15 eenheden gedurende ten hoogste zes weken per jaar, waarbij gedacht kan worden aan een week rond Hemelvaartsdag en Pinksteren en aan vijf topweken tijdens de zomervakantie
 - * het kleinschalig kamperen en het geplaatst houden van kampeermiddelen is alleen mogelijk in de periode tussen 1 maart en 31 oktober
 - * de koppeling van het kleinschalig kamperen aan het agrarisch bedrijf wordt ondanks de vrijheid in de WOR daarvan of te wijken, voortgezet
 - * kleinschalig kamperen is alleen mogelijk op het erf dat aansluit bij de bebouwing van een agrarisch bedrijf waarvan een woning deel uitmaakt;
 - * kleinschalig kamperen is alleen mogelijk als het kampeertrein:
 - niet is gelegen in of grenzend aan een natuurgebied
 - niet is gelegen aangrenzend aan of behorend bij een kampeertrein, waarvoor een vergunning is verleend
 - is voorzien van een zodanige randbeplanting dat het een passend

element vormt in de omgeving

- * verenigingskamperen wordt alleen in incidentele gevallen (maximaal 1 keer per jaar) toegestaan met een ontheffing; voor het overige wordt dit geregeld door middel van een vergunning
- * natuurkampeerterreinen worden slechts in zeer incidentele gevallen (bijv. alleen zomerseizoen) toegestaan met ontheffing; voor het overige wordt dit geregeld door middel van een vergunning
- * verlenen van ontheffingen voor kamperen buiten kampeerterreinen door (eventueel nader te omschrijven) groepen is ter beoordeling aan burgemeester en wethouders